

til at tjene og at den vedkommende Minister maa anerkjende, at han er i Besiddelse af de nødvendige Egenstaber dertil. Den ærede Ordfører anførte ogsaa, at vi vare nu vante til at kalde de Paagjældende Generaler, men i den Henseende vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi ogsaa ere vante til, at Capitainer avancere til Majorer, Majorer til Oberstlieutenanter osv. Den Bane maae vi nu imidlertid see at komme fra, da Capitainer skulle springe lige til Oberstgraden, og jeg troer derfor ikke, at Banen her har stort at sige.

Sylv. Jørgensen: Det er i Anledning af Endringsforslaget Nr. 7 b i Tidenden, som angaaer Aldersgrænsen, til hvilken Tid en Officeer maa tjene i en vis Grad, at jeg vil tillade mig at høre endnu et Par Ord. Jeg har ikke fuldstændig følt mig tilfredsstillt ved det, hvad den ærede Ordfører udtalte, naar han forsikrede, at denne Bestemmelse ikke vilde foraarsage en forøget Byrde. Jeg syntes, at det fremgik af hans hele Foredrag, at det, han tænker sig, dog i det Hele taget er en raskere Oprykning, og om deraf end ikke ligefrem vil følge en Forhøjelse i Lønningerne i det Hele taget, saa troer jeg dog, at den absolute Følge deraf maatte blive en forøget Pensionsbyrde. Jeg kan heller ikke indrømme, at Bestemmelsen, saaledes som den staaer i sidste Stykke af § 132, nemlig at en General først med 70 Aars Alderen kan afskediges, i alle Tilfælde er stiftet til at afhjælpe de paapegede Mangler. Jeg troer, at der imellem 60 og 70 Aars Alderen vil være grumme Mange, som ikke ere stiftede til at forrette deres Tjeneste under Feltlivets Besværligheder, ligesom jeg overhovedet troer, at der vil være mange Premierlieutenanter, som med 45 Aars Alderen — og saa fremdeles — kunne være ligesaa kraftige, som en Mand, der maastee er 20 Aar yngre, saaledes at Bestemmelsen, som den staaer her i sin Almindelighed, og saaledes at den ikke tillader nogen Afvigelse, ikke forekommer mig at være ganske heldig. Jeg kunde derfor meget ønske, at det Forslag, som er stillet under Nr. 7 b i Tidenden, idetmindste maatte blive vedtaget ved denne Behandling, for at det saa kunde blive taget under fornyet Overveielse til

3die Behandling, om det ikke lod sig opstille noget mere betryggende Regler for Statskassen i saa Henseende. Jeg holder endvidere paa en Deel af dette Endringsforslag for Slutningsbestemmelsens Skyld, idet der staaer, at en Officeer skal afskediges med Pension i Henhold til de bestaaende Pensionslove. Dermed maa jo vel Meningen være, at det ikke er ligefrem givet, at en Officeer, som ansættes efter denne Lov, derved har faaet Berettigelse til at erholde til alle Tider Pension efter Pensionsloven af 1851, men at hvis der, som der jo har været talt en Deel om, skulde træffes forandrede Bestemmelser i Pensionsloven, han saa maatte finde sig i disse Forandringer. Jeg tør maastee blot med saa Ord gjøre opmærksom paa, at i hele Embedsclassen er der ikke Nogen, der i den Grad hviler trykkende paa Pensionsvæsenet, som netop Officereersclassen, og jeg vil derfor tillige af den Grund ønske, at denne Bestemmelse idetmindste maatte blive vedtaget ved denne Behandling.

Krigsministeren: Jeg maa indrømme Rigtigheden af en Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 25. Jeg havde kun opfattet det, som om det gav Regjeringen Ret til at inddele Sergeantskolerne i forskjellige Classer. Jeg havde ikke lagt Mærke til, at det bandt Hænderne med Hensyn til Lønningegraderne og derved kom i Uoverensstemmelse med den forelagte Lønningeslov. Jeg beklager saaledes, at jeg er nødt til ogsaa at modsætte mig dette Endringsforslag.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Winther: Jeg vil blot sige, at det forekommer mig, at vor lille Hær saaer saamange Generaler, at det næsten er latterligt. Det kommer til at see ud, som om her snart under visse Tilfælde var ligesaamange Generaler og Officereer som Menige, navnlig i Fredstid. Det er virkelig aldeles besynderligt, at vi, naar Lan-